

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 87.430 van 23 mei 2000
in de zaak A. 86.554/XII-2215.**

In zake : René HUYBRECHTS,
die woonplaats kiest bij
advocaat L. LENAERTS,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Nachtegaalstraat 47

tegen :

de Hogeschool ANTWERPEN,
die woonplaats kiest bij
advocaat W. VAN CAENEGHEM,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Quinten Matsijslei 34.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat René HUYBRECHTS op 6 september 1999 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de raad van bestuur van de Hogeschool Antwerpen van 21 juni 1999 waarbij hij niet als docent is geconcordeerd;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker ook de vernietiging vordert van die beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur D. MAREEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 29 februari 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 maart 2000;

Gehoord het verslag van staatsraad J. BAERT;

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. LENAERTS, die verschijnt voor de verzoeker, en van advocaat L. MOREAU, die loco advocaat W. VAN CAENEGHEM verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van auditeur D. MAREEN;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de feiten dienstig voor de beoordeling van de vordering tot schorsing de volgende zijn :

1.1. Verzoeker is sinds 1 januari 1994 vast benoemd als leraar artistieke vakken (specialiteit : tekenen) aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten (Kask) te Antwerpen.

1.2. Door het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap (hierna : hogescholendecreet) wordt het hoger onderwijs gereorganiseerd; de instellingen voor hoger kunstonderwijs worden in de hogescholen geïntegreerd : de Kask wordt opgenomen in de Hogeschool Antwerpen.

1.3. Ten gevolge van die reorganisatie moet ook het personeel worden geconcordeerd.

Op 9 juni 1997 besluit de raad van bestuur van de hogeschool verzoeker de 'artistieke faam' niet toe te kennen. Daardoor wordt hij geconcordeerd als assistent, niet als docent.

Deze beslissing wordt door de Raad van State eerst geschorst (arrest nr. 70.213 van 16 december 1997), daarna vernietigd (arrest nr. 77.168 van 24 november 1998).

1.4. Verzoeker dient een nieuwe aanvraag voor artistieke faam in op grond van artikel 317bis van het hogescholendecreet, ingevoegd bij decreet van 14 juli 1998. Op 21 mei 1999 beslist de commissie artistieke faam van het departement audiovisuele en beeldende kunst dat verzoeker een negatief advies krijgt. De raad van bestuur volgt dat advies op 21 juni 1999 en weigert bijgevolg te erkennen dat verzoeker over ruime artistieke faam zou beschikken, zodat hij opnieuw als assistent wordt geconcordeerd;

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende dat verzoeker in een eerste middel aanvoert dat het grondwettelijk beschermd gelijkheidsbeginsel geschonden is "wegens een discriminatie in het overgangsstelsel tussen de vóór 29/08/98 (datum publicatie onderwijsdecreet IX) tot docent geconcordeerden, waarvan de concordantie bekrachtigd werd door art. 80, onderwijsdecreet IX, en de na 29/08/98 op grond

van art. 45, 79 en 83, onderwijsdecreet IX, te concorderen artistieke personeelsleden"; dat verzoeker aldus kritiek levert op het decreet, terwijl de Raad van State geen rechtsmacht heeft om te oordelen over de grondwettigheid van een decreet; dat verzoeker in die hypothese de Raad van State verzoekt om dienaangaande een prejudiciële vraag voor te leggen aan het Arbitragehof; dat de snelheid waarmee de Raad in de fase van het kort geding moet optreden in principe niet te verenigen is met het stellen van een prejudiciële vraag aan het Arbitragehof, zodat het middel niet tot schorsing kan leiden;

2.2. Overwegende dat verzoeker in een tweede middel schending van de motiveringsplicht en van de artikelen 2 en 3 van de uitdrukkelijke-motiveringswet van 29 juli 1991 aanvoert; dat verzoeker erop wijst dat hij een zeer omvangrijk dossier heeft ingediend met opgave, criterium per criterium, van feitelijke argumenten die de aanwezigheid van artistieke faam verantwoorden, terwijl deze feitelijke elementen in de summiere motivering niet worden beantwoord; dat volgens verzoeker de verwerende partij in de bestreden beslissing niet duidelijk maakt hoe zij tot de conclusie van de afwijzing van de concordantie tot docent is gekomen; dat het feit dat de beslissing voorbereid werd door een puntenscore opgesteld door de commissie artistieke faam volgens verzoeker aan dit alles geen afbreuk doet, vermits volgens de rechtspraak van de Raad van State zelfs bij een geheime stemming een uitdrukkelijke en afdoende motivering moet worden gegeven;

Overwegende dat de verwerende partij hiertegen inbrengt : uit het dossier van de zaak blijkt dat alle aanvragen individueel en uitgebreid werden onderzocht; het advies van de commissie is gebaseerd op

de verschillende onafhankelijke beoordelingen van de zes commissieleden en is een samenvatting van deze standpunten; ter voldoening aan de uitdrukkelijke motiveringsplicht volstaat het dat de beslissing de feitelijke en juridische gronden doet kennen waarop ze gesteund is en die haar kunnen verantwoorden, terwijl het in casu voor verzoeker op basis van een lezing van de motivering duidelijk is waarom er een voor hem ongunstige beslissing werd genomen; het feit dat verzoeker met bepaalde delen niet akkoord is, staat evenwel los van de motiveringsplicht; er werd geen stereotype motivering gegeven, aangezien voor elk personeelslid een aangepaste en aparte motivering is opgesteld, die haar grondslag vindt in het door de betrokkene ingediende dossier;

Overwegende dat aan de aan de verzoeker ter kennis gebrachte beslissing volgend algemeen besluit per criterium als motivering is toegevoegd :

- " . m.b.t. publicaties over het werk van betrokkene in vakbladen, tijdschriften of kranten, zijn er een beperkt aantal publicaties met geringe uitstraling terug te vinden;
 - m.b.t. eigen publicaties of gerealiseerde dossiers i.v.m. de vrije of toegepaste praktijk van betrokkene, noteren we weinig uitstraling
 - m.b.t. regionale, federale of internationale prijzen, zijn deze grotendeels lokaal of regionaal, met weinig uitstraling;
 - m.b.t. deelname aan belangrijke manifestaties in binnen- en buitenland, hebben deze weinig uitstraling;
 - m.b.t. realisaties voor binnenlandse of buitenlandse instellingen of bedrijven, zijn er een aantal realisaties maar dan enkel zeer plaatselijk;
 - m.b.t. relevante bijdragen aan belangrijke producties, werden geen elementen opgegeven;
 - m.b.t. tentoonstellingen in vooraanstaande binnenlandse of buitenlandse galerijen of musea, zijn er een aantal expo's met geringe uitstraling in een lokaal circuit;
- zodat er onvoldoende elementen aanwezig zijn om aan betrokkene een ruime artistieke faam toe te kennen";

Overwegende dat verzoeker aldus in grote lijnen weet waarom een voor hem ongunstige beslissing is genomen; dat het middel, in zoverre schending van de uitdrukkelijke-motiveringswet wordt aangevoerd, niet ernstig is; dat verzoeker nalaat dit algemeen besluit per criterium concreet te bekritisieren, bijvoorbeeld door aan te geven waar en waarom een besluit in strijd is met de door verzoeker in zijn aanvraag aan het bestuur voorgelegde feitelijke gegevens, zodat het middel evenmin ernstig is in zoverre de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd;

2.3. Overwegende dat verzoeker een derde middel ontleent aan de schending van artikel 6 EVRM, omdat met de bestreden beslissing verzoekers burgerlijke rechten zouden zijn vastgelegd zodat hij niet enkel gerechtigd was op een openbare behandeling van zijn dossier waarbij hij de gelegenheid moest krijgen zich te verdedigen, maar ook op behandeling door een onafhankelijke en onpartijdige instantie; dat hij inroept dat namens het departement audiovisuele en beeldende kunst in de commissie wier motivering door het bestuur van de tegenpartij letterlijk werd overgenomen precies dezelfde personen zitting hadden als die welke reeds op 21 mei 1997 beslisten hem geen ruime artistieke faam toe te kennen; dat hij uiteenzet dat men moeilijk kon verwachten dat deze commissieleden nu anders zouden beslissen zonder minstens impliciet te moeten erkennen dat de criteria op grond waarvan zij op 21 mei 1997 beslisten onzorgvuldig waren;

Overwegende dat, afgezien van de vaststelling dat de in het middel ontwikkelde kritiek gericht is tegen de wijze waarop het advies in de commissie artistieke faam tot stand is gekomen en het besluitvormingsproces in de schoot van de raad van bestuur van de Hogeschool Antwerpen ongemoeid laat,

opgemerkt kan worden dat artikel 6 EVRM het recht op een eerlijk proces garandeert; dat het conform die bepaling volstaat dat verzoeker gehoord wordt door de Raad van State, als rechterlijke instantie bekleed met volle rechtsmacht in de zin van die verdragsbepaling; dat, ingeval beroep bij de Raad van State openstaat, op grond van het verloop van een administratieve procedure alleen dus niet tot schending van artikel 6 EVRM kan worden besloten; dat ook het derde middel niet tot schorsing kan leiden;

2.4. Overwegende dat verzoeker als vierde middel schending van de zorgvuldigheidsplicht opwerpt; dat hij, zich baserend op een brief van een vakbondsafgevaardigde die als waarnemer de zittingen van de commissie heeft bijgewoond, stelt dat de procedure gevolgd door de commissie artistieke faam onvoldoende ernstig werd gevoerd, omdat "niet vanuit de inhoud van het dossier werd geoordeeld, doch wel vanuit een eerdere bekendheid, zodat uiteindelijk voortgegaan werd op subjectieve gegevens die geen verband houden met het ingediende dossier", omdat verschillende leden vragen hebben gesteld over het element 'artistieke faam' die niet zijn beantwoord wat duidt op een gebrek aan objectiviteit en omdat "de commissieleden al naargelang de snelheid waarmee men zijn beoordelingsfiche invulde, op verschillende tijdstippen de vergadering hebben verlaten, zodat de facto geen collegiale beoordeling in de commissie heeft plaatsgevonden";

Overwegende dat de verwerende partij de brief van de vakbondsafgevaardigde als "éénzijdig" kwalificeert en opmerkt dat, waar voor elk departement een andere commissie werd samengesteld, in de brief niet wordt gespecificeerd over welke commissiezittingen het gaat; dat het feit dat aan elke kandidaat slechts zeven minuten zouden zijn gespendeerd, moet worden

gerelativeerd daar de commissieleden uiteraard vertrouwd zijn met het oeuvre van de verschillende kandidaten, aangezien per departement een andere commissie werd samengesteld met twee vaste leden en vier wisselende leden die behoren tot de betrokken artistieke discipline en aangesteld zijn op advies van de betrokken departementsraad; dat de verwerende partij tenslotte aanstipt dat "de adviezen besproken werden op een vergadering van de Raad van Bestuur, die uiteindelijk collegiaal de bestreden beslissing heeft genomen";

Overwegende dat de kritiek die verzoeker uit, gericht is tegen de wijze waarop in de commissie artistieke faam het advies tot stand is gekomen; dat de beslissing echter uitgaat niet van die commissie, maar van de raad van bestuur van de Hogeschool Antwerpen die op basis van het advies van de commissie een beslissing heeft genomen; dat verzoeker echter nalaat enige kritiek te uiten op de besluitvorming in de schoot van de raad van bestuur, zodat ook het vierde middel niet ernstig is, vermits een eventuele fout bij de besluitvorming over het opstellen van het advies door de raad van bestuur kan zijn rechtgezet en dus niet zonder meer tot de onwettigheid van de aangevochten beslissing van de raad van bestuur hoeft te leiden;

3. Overwegende dat aangezien geen van de middelen ernstig is, de vordering tot schorsing verworpen dient te worden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drieëntwintig mei 2000, door :

de HH. J. BAERT,

W. GEURTS,

De griffier,

W. GEURTS.

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
toegevoegd griffier.

De voorzitter,

J. BAERT.